

LIBER SEXTVS

CCXIX

SER. Exin. Deinde. confert autē in compendiu narrationis plixitate. Sic Terētius Propter longā actū ait. Intus despondebit. Intus transiget. si qd est qd restat. Sunt geminae somni portae. Pro somnorum. Est autē in hoc loco Homerū secutus. In hoc tñ differt qd ille p vtrāq; portā somnia exire dicit. hic vmbra veras: p quas somnia indicat vera: & poeice apertus est sensus. Vult autē intelligi falsa oia quae dixit. Physiologia vero hoc habet. Per portā corneā oculi significant: qui & cornei sunt coloris: & duro res ceteris mēbris. Nam frigus nō sentiunt: si cut etiā Cic. dicit in libris de deoz natura. Per eburneā vero portā os significat a dentibz. Et scimus quia q loquit falsa eē possunt. Ea quae videm? hinc dubio vera sunt. Ideo ancas per eburneā mittit portā. Est & alter sensus. Somnum cū cornu nouim? pingi: & qui scripserūt de somnis dicunt ea quae fm fortunā & psonae possibilitate vident habere effectū & hae vicina sunt cornu vnde cornea vera fingit portā ea vero q sup fortunā sunt: & habent nimium ornatum: vnaq; iactantia dicunt falsa eē: vnde eburnea quasi ornatio portā fingit. Falsa infomnia. Idest somnia. Secat. Tenet. vnde secas dicim? ab eo qd ppositum tenet. Ad caietae portū. A persona poetae plepsis. Nam caietae nondū dicebatur.

Exin bella viro memorat q̄ deinde gerenda:
Laurentesq; docet populos vrbēq; latini
Et quo quēq; modo fugiatq; feratq; labore.
Sunt geminae somni portae q̄rū altera fertur
Cornea: qua veris facilis dat̄ exitus vmbri.
Altera candenti perfecta nitens elephanto.
Sed falsa ad coelum mittunt infomnia manes
His vbi tum natum anchises vnaq; sibyllam
Prosequit̄ diētis portaq; emittit eburna.
Ille viam secat ad naues: sociosq; reuulit
Tunc se ad caietae recto fert littore portum:
Ancora de prora iacit̄: stant littore puppes.

DO. Exin bella. Narratū prio lacta. Tri stia premissit: pter qd de Marcello. Deinde docuit quo quadā ex quo animo ferre posset.

Viam secat. Quid em̄ prius facere debuit q̄ suos reuulere. Recto littore. At qui nullū littus rectū: sed dicim? rectā viā agere qn̄ nihil aliud agim? nisi iter cōtinuū: & nullo alio actū illud rūpim?. Nam cupidā suoz mens nihil aliud agere debuit. Caieta. Ex psona poetae loquit. Nā adhuc nō erat caietae.

CHRJ. Exin bella viro: Artificiofissima locutus est anchises. Prius em̄ accendit illū amore futurae gloriae quā dura & aduersa quae ventura erant p̄cideret. A quo em̄ animo ferimus aduersa: ex quibz iocunda & honorifica puentura sint. Nihil em̄ difficile est viro excelsō animo p̄dito: vnde tandē gloriā spectet. Deinde cū aduersa p̄dixisset. pponit sp̄m euadendi: cū huiuscemodi illa esse ostendat: vt partim p̄ferri a fortissimo viro partim vicari a sapientissimo possint. Sunt geminae: placent q̄ de portis referuntur a seruo: sed excellentissima Macrobiū sententia est. Ait em̄: cū geminas somni portas ponat Maro & quaedā vera quaedā falsa eē amplecti illum Porphyriū sniam: qui inquit Latet omne verū. Hoc tñ anima cū ab officiis corporis somno ei? paululū libera est interdū aspiciet: nonnunq; intendit acie: nec tñ puenit in cognitione: & cū aspiciet nō tñ libero & directo lumine videt: sed interiecto velamine qd nexu nature caligantis obducit. Hoc autē in natura esse idē. Vergilius asserit in secundo libro: vbi ait Aspice em̄ nāq; oem̄ quae nūc obducta tuentim̄ mortalis bebetat̄ vultus & humida circū caligat nubē eripiam. Hoc igitur velamen cū in quiete ad verū vsq; acie animae introspicente admittat de cornu creditur: cuius natura est: vt tenuatum per viā sit visui. Cum autē a vero bebetē reddat obtuta atq; repellit ebur putat: cū? corpus ob densitate ne tenuatū quidē visum admittit. Somni. nō est apocope: vt sit somni p infomni: sed portae per quas somno vmbra: i. obscura & adumbrata somnia pueniunt. Veris vmbri. veris: sed obscuris somniis. Porta eburna: vt ostendat quae scribit omnia ficta eē. Recto littore. Oia littora incurua sunt: ergo nō recta: sed voluit ostendere eum q̄ breuissimo itinere vsu fuisse: vt nusquā deflecteret: vt dicimus recta ad me profectus est.

... B S ...